

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13

гр. Пловдив, 12.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно наказателно дело № 20235000600004 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 243 ал. 8 НПК.

С определение № 885/19. 12. 2022 г. по ЧНД 1100/2022 г. Старозагорският окръжен съд е отменил постановление на Окръжна прокуратура Стара Загора от 17. 11. 2022 г., с което е прекратено на основание чл. 243 ал. 1 т. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 НПК наказателното производство по ДП 1/2021 г., по описа на * водено за престъпление по чл. 123 ал. 1 НК и е върнал делото на Окръжна прокуратура Ст. Загора с указания, съдържащи се в мотивите на определението.

Недоволна от така посоченото определение е останала Окръжна прокуратура в Стара Загора, която го е протестирала с искане то да бъде отменено и се потвърди постановлението за прекратяване от 17.11.2022 г.

Пострадалите не са взели становище по протеста.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в протеста, намира и приема за установено следното:

ПРОТЕСТЪТ Е ОСНОВАТЕЛЕН.

За да постанови атакуваното определение, първоинстанционният съд

законосъобразно е преценил, че обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство е поставено преди да са събрани всички доказателства, необходими за разкриване на обективната истина.

З. И. работел в * „*“, отдел *-Вулканизации, на длъжност машинен оператор, вулканизатор каучукови изделия - гумено-транспортни ленти, въгледобив. Страдал от исхемична болест на сърцето. През пролетта на 2016 г. претърпял трансмурален миокарден инфаркт и му бил поставен стент на дясната коронарна артерия (л.110, том 1 ДП).

На 07.01.2021 г. отишъл на работа (л.18 ДП, том 1 ДП) и влязъл в * - 3, „Вулканизации“ в 06:49 часа.

Според показанията на свидетеля В. И. (л.103, том 1 ДП), преди обед починалият се чувствал добре и нямал оплаквания. След като обядвали в 11:30 ч. видял З. И. легнал на пейка в цеха, който се оплакал, че нещо не му е добре. Свидетелят посъветвал колегата си да отиде до медицинския център и му предложил да го закара до там с автомобил, но пострадалият отказал, като обяснил, че ще отиде пеша, за да се разхлади.

В 11:53 часа З. И. посетил Здравната служба в *, където споделил пред д-р В. М. (л.47, л.106 и л.126, том 1 ДП) - лекар в *. Оплакал се, че има стомашно неразположение, за което свидетелката му дала две таблетки фамотидин и една таблетка активен въглен. Външният вид на работника бил видимо добър, не бил изпотен, нито пребледнял, отсъствали признаци на някакво страдание. Прегледът е отбелязан в амбулаторния журнал на здравната служба (л.123, том 1 ДП), ведно с копие от рапорт за дневното дежурство от 07.01.2021 г., изготвен от д-р В. М. (л.124, том 1 ДП).

След това З. И. се прибрал във фургона за почивка, намиращ се в участъка, където работел. Около 12:20 часа, св. А. Х. (л.101, том 1 ДП), отишъл до фургона пред цеха, за да вземе чанта с инструменти. Заварил колегата си да стои прав, видимо потен. Казал му, че най-добре е да легне и да си почине.

Малко по-късно, св. А. Х. се върнал до фургона, за да върне чантата с инструменти и намерил З. И. да лежи по лице между намиращите се там маса и пейка. Веднага по телефона се обадил на прекия си ръководител и в здравната служба на *. След получен в 13:21 часа сигнал за спешност в участък „Вулканизации“ (л.125, том 1 ДП), д-р В. М. пристигнала незабавно с линейка на място за оказване на медицинска помощ. З. И. лежал с лице към пода, бил посинял и без жизнени показатели. Нямал симптоми за сърдечна дейност и констатирала смъртта му.

Своевременно били уведомени органите на МВР, като на място е изпратена дежурна следствено-оперативна група, която извършила оглед на местопроизшествие (л.4 ДП), в който е отразено, че пострадалият е заварен да лежи по гръб, с поставени електроди за електрошок, включени.

Според заключението на съдебномедицинска експертиза на труп №

7/2021 г. (л.40, том 1 ДП) при огледа и аутопсията на трупа на З. И. са констатирани: атеросклероза на аортата, венечните артерии, склероза на сърдечния мускул, хипертрофия на лявата и дясната камери на сърцето, пресен инфаркт на сърцето по задната стена на лява камера. Макро и микро цикатрикси на миокарда. Състояние след стентирание на дясната венечна артерия. Оток на мозъка и белите дробове. Остри циркулаторни разстройства на вътрешните органи. Липса на травматични увреждания. Направен е извод, че причината за смъртта на З. И. е пресен инфаркт на сърцето, развил се като усложнение на увреждане на сърцето от атеросклероза и високо кръвно налягане.

Според съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 213/2021 г. (л.38, том 2 ДП) на вещите лица д-р Х. Е. (съдебен лекар в катедра „Съдебна медицина“ -*), д-р П. Р.(директор на ЦСМП - *.) и д-р А. Е. (специалист по кардиология при МБАЛ -*) основните симптоми, които изпитва болният при разгърнатата форма на миокарден инфаркт са следните: основен и водещ симптом е болката, която е изключително силна (исхемична болка), появява се зад гръдната кост и/или в лявата гръдна половина. Болката се разпространява към лявото рамо и лявата ръка, като в областта на ръката се чувства и изтръпване. Болката се съпровожда с изпотяване (студена пот) и чувство на тревога и страх; усещане за задух. Възможни са прояви на гадене и повръщане.

Изпотяването е неспецифична вегетативна реакция и не е специфичен признак за инфаркт на миокарда. Има диагностично значение само, като елемент от целия изброен от тях сбор от характерни симптоми.

Въз основа на наличната медицинска документация и след разчитане на хистологичните препарати вещите лица са приели, че в конкретния случай диагнозата „миокарден инфаркт“ не е доказана безспорно със съответните характерни морфологични признаци. Сочат, че описаният в аутопсията пъстър вид на миокарда (сърдечния мускул) в областта на задната стена на лявата сърдечна камера не представлява морфологично доказателство и не отговаря на действителната макроскопска картина на миокарден инфаркт. Това описание съответства на обичайните хипостатични промени, които настъпват във всички вътрешни органи след смъртта. Хипостазата е оттичане на кръвта в ниските части на тялото, след спиране на сърдечната дейност. При проведеното микроскопско изследване на материал от сърдечния мускул (хистологично изследване) не се установяват данни за наличие на миокарден инфаркт в разгърнатата форма.

Установено е, че при З. И. има изменения в сърдечния мускул, характерни за исхемична болест на сърцето, за която има документи от 2016 г. - налице са признаци на миокардио склероза и миокардио фиброза и липоматоза на сърдечния мускул. Обясняват, че тези изменения са предпоставки за възникването на така наречената внезапна сърдечна смърт, която се дължи на остри ритъмни или проводни нарушения в сърдечната

дейност, без развитието на миокарден инфаркт. Вещите лица излагат, че тези състояния не могат да бъдат предвидени и евентуално предотвратени, че те настъпват ненадейно и при видимо добро здраве, което ги отнася към т.нар. скоропостижна ненасилствена смърт от сърдечен произход.

Във връзка с предшестващото сърдечно заболяване на пострадалия по делото е представена медицинска документация (л.110 - л.113, том 1 ДП). От показанията на личния лекар на пострадалия - д-р Д. И.-Й. (л.109, том 1 ДП), се установява, че последният преглед на пострадалия от личния му лекар е на 11.06.2018 г.

Вещите лица, изготвили горепосочената СМЕ по писмени данни, са приели, че З. И. е страдал от исхемична болест на сърцето, като през 2016 г. е прекарал трансмурален миокарден инфаркт. Не е провеждал системно наблюдение, профилактика и лечение въпреки сериозността на състоянието си. Допълнително, на фона на сърдечното заболяване, същият е имал затлъстяване IV степен, което допълнително е влошавало общия му сърдечен статус.

Според Старозагорския окръжен съд в изготвената в хода на ДП СМЕ на труп № 7/2021 г. е видно, че причината за смъртта на З. И. е свързана с неговия сърдечен статус. Установена е атеросклероза на аортата, склероза на сърдечния мозък, хипертрофия на дясната и лявата камера на сърцето, пресен инфаркт на сърцето по задната стена на лявата камера. Именно този пресен инфаркт развил се като усложнение на увреждане на сърцето от атеросклероза и високо кръвно налягане е посочен, като причина за смъртта на лицето. В тройната СМЕ е отразено, че според вещите лица миокардният инфаркт като причина за смъртта не е категорично доказан. Вещите лица са приели, че по отношение на З. И. от 2016 г. са налице признаци на миокардиосклероза и миокардио фиброза и липоматоза на сърдечния мускул. Тези изменения са предпоставка за възникване на така нар. внезапна сърдечна смърт, която се дължи на остри ритъмни или проводни нарушения в сърдечната дейност, без развитието на миокарден инфаркт. Тези състояния не могат да бъдат предвидени и евентуално предотвратени. Настъпват при видимо добро здраве и се отнасят към така нар. скоропостижна ненасилствена смърт от сърдечен произход.

Старозагорският окръжен съд е приел, че в случая е необходимо да бъде назначена експертиза от референтен характер т. е. арбитражна експертиза, поради наличие на противоречието между тройната експертизата и изготвената моноекспертиза на труп. Освен това е приел, че актът, с който е

назначена тази експертиза от три вещи лица не отговаря на изискванията на чл. 145 от НПК, тъй като е дадена възможност на водещия експертизата – вещото лице д-р Е., да определи кои други вещи лица да участват при нейното изготвяне.

Пловдивският апелативен съд счита, че доводите, които са изложени в протеста са основателни.

На практика между моноекспертизата и тройната експертиза няма противоречия относно това, че смъртта на З. И. е настъпила вследствие на сериозен сърдечен проблем. Единствената разлика в становищата на вещите лица е свързан с това, че от първоначалната единична експертиза като причина за смъртта е посочено наличието на настъпил миокарден инфаркт, а в тройната експертиза е прието, че се касае действително за миокардна склероза и миокардна фиброза и липоматоза на сърдечния мускул, които изменения са предпоставка за развитието на ритъмни или проводни нарушения на сърдечната дейност. Очевидно е, че тройната СМЕ е разполагала с много повече информация относно здравния статус на З. И.. Тя се е запознала с пълната медицинска документация, която е била представена, а освен това и въз основа на микроскопско изследване и разчитане на хистологичните препарати, които са били предмет на анализ в тази експертиза. Поради това и нейните изводи принципно съвпадат с единичната експертиза, но са много по-убедителни, тъй като експертите са разполагали с медицинска документация и хистологичните изследвания на З. И..

Не може да се приеме, че липсва акт за назначаване на въпросната експертиза. С основание в протеста се твърди, че с постановлението за назначаването й /т. 2 л. 36/ е посочен ръководителят на Катедрата по съдебна медицина включително и специалностите на останалите две вещи лица, а именно инвазивен кардиолог и директорът на Центъра по спешна медицинска помощ в гр. *. Обстоятелството, че поименно тези лица не са посочени в постановлението не означава, че органът на досъдебното производство не е изготвил акт за назначаването на експертизата в съответствие с изискването на чл. 145 НПК.

Основателен е и доводът, според който са дадени указания от първоинстанционния съд да се разпитат други колеги на пострадалия, за да се прецени неговия здравен статус към момента на прегледа в здравната служба,

намираща се на работното му място. Органите на досъдебното производство напълно правилно са преценили, че в случая е необходимо да се използват лица, притежаващи специални знания, поради което не може да се приеме, че колеги на З. И. биха дали по-точен и компетентен отговор от експертите досежно здравословното му състояние преди настъпване на леталния изход, за да може въз основа на това да се изграждат и съответните правни изводи.

По отношение дадените указания да се съберат доказателства относно наличието на медицински стандарти за оказване на помощ в здравните служби с основание е направен довод в протеста, че в тази насока се издават съответните нормативни актове. Освен това по делото, посредством коментираната тройна СМЕ по безспорен начин е установено, че медицинското лице, което е извършило прегледа му, е спазило правилата на добрата медицинска практика, с оглед анамнестичните данни, които сам той е съобщил. Вещите лица изрично са посочили, че не е имало основание за задълбочаване на анамнезата и извършване на подробен физикален преглед на сърдечния статус. Не са били наложителни и прилагането на никакви неотложни и спешни мерки, тъй като по време на прегледа не е манифестиран сърдечен инцидент, който да насочи лекаря към предприемане на действия за неговото преодоляване.

В заключение вещите лица са посочили, че няма действие или бездействие от страна на медицинското лице при обслужването на З. И., които да са в причинно следствена връзка с настъпилия резултат.

С оглед на изложеното по-горе Пловдивският апелативен съд счита, че протестът е основателен. В хода на разследването не са събрани доказателства за виновността на конкретно лице, което с действията си да е осъществило от обективна и субективна страна деянието, визирано в чл. 123 ал. 1 НК, а именно да причини смъртта на З. И., поради немарливо изпълнение на занятие или друга правно регламентирана дейност. Касае се за скоропостижна ненасилствена смърт от сърдечен произход, което състояние не е можело да бъде предвидено и евентуално предотвратено. То е настъпило ненадейно и внезапно.

В идентичен смисъл, досежно на необходимостта от причинна връзка между действията респ. бездействията на конкретно лице и настъпилата смърт на починалия е и Р-125-2015 III н.о. ВКС, постановено по НОХД

55/2013 г., по описа на Старозагорския окръжен съд.

С оглед на изложеното по-горе Пловдивският апелативен съд счита, че атакуваното определение следва да бъде отменено и се потвърди постановлението на ОП Ст. Загора.

Ето защо съдът и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 885/19. 12. 2022 г., постановено по ЧНД 1100/2022 г., по описа на ОС Ст. Загора.

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 17. 11. 2022 г. на Окръжна прокуратура гр. Ст. Загора, с което е прекратено наказателното производство по ДП № 1/2021 г. по описа на * за престъпление по чл. 123 ал. 1 НК, поради липса на извършено престъпление.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____